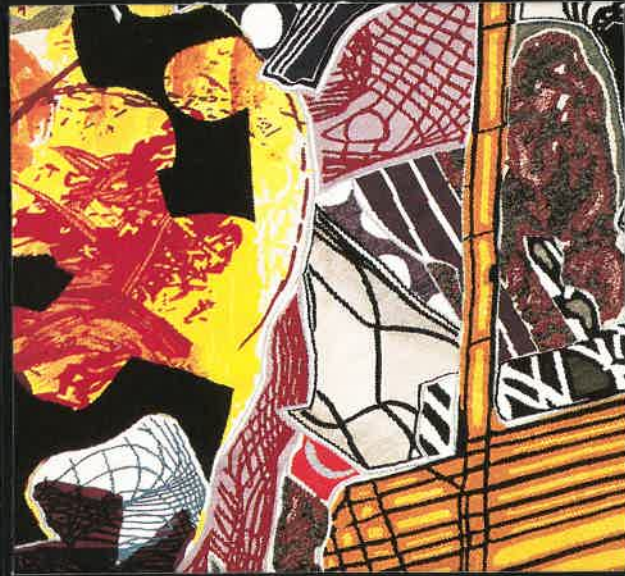

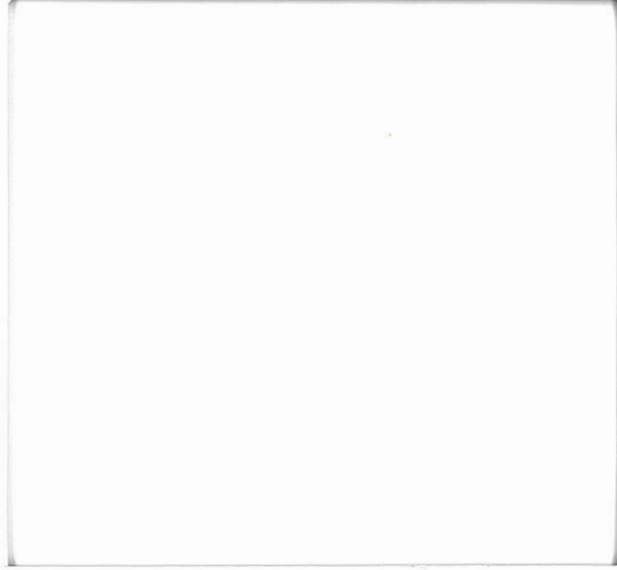
UNITED STATES EMBASSY
ANKARA

AMERIKA BÜYÜK ELÇİLİĞİ BİYERKESİCİSİ
ANKARA

ART IN EMBASSY'S PROGRAM

DIYERKESİCİLERİN SANAT PROGRAMI

(On the cover; detail)

Frank Stella, *Jundapur Tapestry*, 1996, wool, silk, cotton and synthetic fibers, approximately 77" diameter.

(Kapakta, detay)

Frank Stella, *Jundapur Duvar Kağıdı*, 1996, yün, ipek, pamuk ve sentetik elyaflar, yaklaşık 195.6 cm çapında.

UNITED STATES EMBASSY
ANKARA, TURKEY

The Ankara exhibition and catalog
were made possible through the efforts
of the following people:

Camille Benton, *Curator*
Leslie Evans, *Curatorial Assistant*
Rebecca Clark, *Registrar*
Marcia Mayo, *Catalog Editor*
Barbara Aycock, *General Services Officer*

Printed by the Department of State,
Office of Multi-Media Services
at the Regional Printing Center, Manila.

Ankara sergisi ve katalođu,
aşağıda belirtilen kişilerin çabaları
ile mümkün olmuştur:

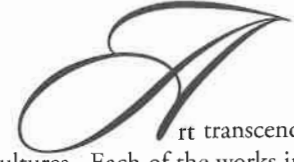
Camille Benton, *Müze Müdürü*
Leslie Evans, *Müze Asistanı*
Rebecca Clark, *Kayıt Memuru*
Marcia Mayo, *Katalog Editörü*
Barbara Aycock, *Genel Hizmetler Muduru*

Dışışleri Bakanlığı Mültimedya
Hizmetleri Ofisi tarafından Manila Bölgesel Basım
Merkezinde basılmıştır.

ART IN EMBASSIES PROGRAM

AMBASSADOR'S STATEMENT

Art transcends political, national and cultural boundaries and plays an important role in linking cultures. Each of the works in the Surface and Structure exhibition were chosen specifically with this in mind to bring so-called mixed media art to audiences in Turkey. Many of these artworks have tactile or woven surfaces, which are immediately accessible to Turkish viewers through their country's long textile tradition; others explore the underlying structure of various media; still others probe the relationship between the surface and the structure of the materials.

These artists — eleven women and two men — speak directly through their materials by physically engaging the viewer through molded paper forms, screens, wire grids, canvas, cords and fabrics. In describing their creative process, several of the artists work by building up of layers of paint, color or paper, sometimes revealing the underlying structure, sometimes hiding it. Others speak of the transformation that occurs from the physical artwork to psychological symbols and metaphors (surface to structure).

Another speaks of creating visual and psychological tensions and contradictions through their media. The works selected for Surface and Structure embrace contemporary developments in the centuries old tradition of weaving as well as other mixed media traditions. They are significant in that they carry these traditions forward, embracing new media and treatments.

Surface and Structure serves as an invaluable addition to traditional diplomacy and provides the U.S. Embassy with the opportunity to reach out to colleagues of other nations, across political and cultural boundaries. The collection will reach broad audiences through traditional representational functions, visits by school groups, and visiting American delegations.

The Art in Embassies Program was created in 1964 to promote American art in U.S. Embassies worldwide. The Program has achieved its success through extensive lending agreements with museums, institutions, corporate and private collectors, galleries and artists. Each exhibition is assembled to provide a visual experience of the cultural and artistic heritage of the United States, which is relevant and attentive to the unique cultural and political characteristics of the host country.

We hope you enjoy the Surface and Structure exhibition.

Sincerely,

Ambassador W. Robert Pearson and Margaret C. Pearson
Ankara
January 2002

BUYUKELCI'NIN SUNUMU

Sanat politik, ulusal ve kültürel sınırları aşar ve kültürleri birbirine bağlamada önemli bir rol oynar. "Yüzey ve Yapı" sergisinde ki eserler çoklu ortam ABD sanatını Türkiye'deki sanatseverlere erişirmek için bu düşünce ışığında seçilmiştir. Bu sanat eserlerinin bir çoğu, Türkiye'nin uzun tekstil geleneği vasıtasıyla Türk sanatseverlere hemen tanıdık olan dokuma ve örme yüzeylere sahiptir; diğerleri de muhtelif ortamların altındaki yapıyı keşfetmekte; bir kısım diğerleri de malzemenin yüzeyi ile yapısı arasındaki ilişkiyi irdelemektedir.

Bu on bir bayan ve iki erkek sanatçının her biri kendi malzemeleri vasıtasıyla doğrudan kendilerini ifade etmekte, sanatseverleri fiziksel olarak kendi kağıt şekilleri, ekranları, tel örgüleri, çadır bezleri, kordonları ve kumaşlarını incelemeye sevk etmektedir. Bazı sanatçılar boya, renk veya kağıt katmanlarının üst üste inşasını anlatmakta; bazen altındaki yapıyı göstermekte bazen de gizlemektedir. Diğerleri fiziksel sanat eserlerinden psikolojik semboller ve metaforlara (yüzeyden yapıya) dönüşümü anlatmaktadır. Bir başkası ortamı vasıtasıyla görsel ve psikolojik gerilim ve çelişkilerin yaratılmasından söz etmektedir. "Yüzey ve Yapı" sanat eserleri dokuma ve diğer karışık ortam geleneklerindeki gelişmeleri kucaklamakta, bu gelenekleri daha da ileriye götürmekte, yeni ortam ve dokunuşları sarmaktadır.

"Yüzey ve Yapı" geleneksel diplomasiye değeri ölçülemez bir katkı sağlamakta ve politik ve kültürel sınırları aşarak ABD Büyükelçiliği'nin diğer uluslardan dostlarına ulaşması imkanını sağlamaktadır. Bu koleksiyon, geleneksel temsilcilik fonksiyonları, okul gruplarının ve ülkedeki Amerikalı grupların ziyaretleri ile geniş bir sanatsever kitesine ulaşacaktır.

Büyükelçiliklerde Sanat Programı, Amerikan Sanatını dünya genelinde ABD Büyükelçiliklerde tanıtmak için 1964'te başlatılmıştır. Program, müzeler, kurumlar, şirket ve ferdi koleksiyoncular, galeriler ve sanatçılar ile geniş çaplı ödünç verme anlaşmaları sayesinde başarılı olmuştur. Her sergi, evsahibi ülkenin eşsiz kültürel ve politik özelliklerine ilişkin olan, Amerikan kültür ve sanat mirasının görsel bir deneyimini sağlamak için bir araya getirilmiştir.

"Yüzey ve Yapı" sergisinden hoşlanmanız dileğiyle.

Saygılarımla

W. Robert Pearson
Büyükelçi
A.B.

THE ART IN EMBASSIES PROGRAM

The Art in Embassies Program (AIEP) is a unique blend of art and diplomacy, politics and culture. Regardless of the medium, style or subject matter, art transcends barriers of language and provides the means for AIEP to achieve its mission: to promote national pride and the distinct cultural identity of America's art and its artists.

Modestly conceived in 1964, this "Public Diplomacy" initiative has evolved into a sophisticated program that manages and exhibits more than 3,500 original works of loaned art by United States citizens. The work is displayed in the public rooms of some 170 U.S. Embassy Residences and diplomatic missions worldwide. These exhibitions, with their diverse themes and content, silently yet persuasively represent one of the most important principles of our democracy: freedom of expression. The art is a great source of pride to U.S. ambassadors, assisting them in multi-functional outreach to host country educational, cultural, business, and diplomatic communities.

Works of art exhibited through the Program encompass a variety of media and styles, ranging from 18th century colonial portraiture to contemporary glass sculpture. They are obtained through the generosity of lending sources that include U.S. museums, galleries, artists, institutions, corporations, and private collectors. In viewing the exhibitions, the thousands of guests who visit United States Embassy residences each year have the opportunity to learn about our nation — its history, customs, values, and aspirations — by experiencing firsthand the international lines of communication known to us all as "Art."

The Art in Embassies Program is proud to lead this global effort to present the artistic accomplishments of the people of the United States. We invite you to visit the AIEP web site, <http://aiep@state.gov>, which features exhibition catalogs as country web pages, and hyperlinks with participating embassies and lenders.

BÜYÜKELÇİLİKLERDE SANAT PROGRAMI

Büyükelçiliklerde Sanat Programı (AIEP), sanat ve diplomasi, politika ve kültürün eşsiz bir karışımıdır. Aracı, tarzı veya konusu ne olursa olsun, sanat, dil engellerini aşar ve AIEP'in şu görevini yerine getirmesine yardımcı olur: Amerika'nın ulusal gururunu ve sanatının ve sanatçılarının belirgin kültürel kimliğini tanıtmak.

1964 yılında mütevazı bir şekilde tasarlanan bu "Kamu Siyaseti" girişimi, Amerika Birleşik Devletleri vatandaşları tarafından ödünç verilen 3.500'den fazla orijinal sanat eserini yöneten ve sergileyen karmaşık bir programa dönüşmüştür. Eserler, dünyanın her tarafındaki 170 kadar ABD Büyükelçilik Rezidanslarının ve diplomatik misyonlarının halka açık odalarında sergilenmektedir. Farklı konuları ve içerikleriyle bu sergiler, sessizce fakat ikna edici bir şekilde, demokrasimizin en önemli prensiplerinden biri olan ifade özgürlüğünü temsil etmektedirler. Sanat, ABD büyükelçileri için büyük bir gurur kaynağıdır ve onlara, ev sahibi ülkenin eğitşel, kültürel, ticari ve diplomatik topluluklarına çok işlevli bir şekilde ulaşmalarına yardımcı olmaktadır.

Bu Program vasıtasıyla sergilenen sanat eserleri, 18. yüzyılın koloni dönemine ait portrelerden, çağdaş cam heykellere kadar deşğışen çeşitli araçları ve tarzları içermektedir. Onlar, aralarında ABD müzelerinin, galerilerinin, sanatçıların, kurumlarının, şirketlerinin ve özel koleksiyoncularının da yer aldığı kaynakların cömertliğı sayesinde elde edilmektedir. Her yıl Amerika Birleşik Devletleri'nin Büyükelçilik rezidanslarını ziyaret eden binlerce misafır, sergileri gezerken, hepimizin "Sanat" olarak bildiğı uluslararası iletişim aracına ilk elden maruz kalmak suretiyle bizim ulusumuz - onun tarihi, adetleri, değerleri ve istekleri - hakkında bilgi sahibi olma fırsatını elde etmektedirler.

Büyükelçiliklerde Sanat Programı, Amerika Birleşik Devletleri halkının artistik başarılarını sunmayı amaçlayan bu küresel çabaya önderlik etmekten gurur duymaktadır. Sizi, AIEP'nin web sitesini, <http://aiep@state.gov>, ziyaret etmeye davet ediyoruz; ki bu sitede, ülke web sayfaları olarak sergi katalogları ve katılan büyükelçilikler ve ödünç verenler ile bağlantılar (hyperlinks) yer almaktadır.

For Frida - Broken Heart #8, 1995, fiber, 72 x 60 x 8 in.

Courtesy the artist, Morganton, Georgia.

Frida İçin - Kırık Kalp #8, 1995, fiber, 182.9 x 152.4 x 20.3 cm.

Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, Morganton, Georgia.

B

ill Alexander's work ranges from exquisite framed miniatures to massive fiber installations. In hand wrapped industrial yarns, as well as premium metal wires, silks and Mylar, his works display a fine detail and subtlety of design not possible using machine wrapping.

According to the artist, "When I was 9 or 10, I saw and was much interested in an exhibit of latex casts of the veins and arteries of human organs made at a university hospital. When I began to use coiling as a technique, I recalled the evocative forms of these bundles of tubes, and began a series of cardinal (or heart) forms. These have become a format for the placement of abstract color."

Alexander notes that "Large Heart (for Frida) is the largest of this series. It's dedicated to Frida Kahlo, the Mexican painter who did a number of self-portraits 'with heart exposed.' It uses some of her colors including the blue she described as 'akin to pain or religious ecstasy.'"

Bill Alexander'in çalışması, zarif çerçeveli minyatürlerden çok büyük fiber yapıtlara kadar değişiklik göstermektedir. Elle sarılmış endüstriyel iplikler yanında birinci sınıf metal teller, ipekler ve Mylar'dan yapılmış eserleri makinada sarma ile elde edilemeyecek ince ayrıntı ve desen ustalığı sergilemektedir. 9 veya 10 yaşındayken bir üniversite hastanesinde yapılmış olan insan organlarındaki toplar ve atar damarların lateksden dökülmüş kopyalarının teşhir edildiği bir sergi görmüş ve çok ilgilenmişim. Sarmayı bir teknik olarak kullanmaya başladığımda bu ince boru demetlerinin anlamını uyaran formları aklıma geldi ve bir seri doygun kırmızı (veya yürek) formlarına başladım. Bunlar soyut renk uygulaması için bir format oluşturdu.

"Büyük Yürek (Frida için)" bu serinin en büyüğüdür. 'Kalbini açıkta' tasvir ettiği birkaç kendi portresini yapmış olan Meksikalı ressam Frida Kahlo'ya ithaf edilmiştir "Acı veya dinsel vecite akraba" diye tanımladığı de dahil onun renklerinden bazıları bu eserde kullanılmıştır.

Dantro, 1997, ikat discharged and dyed,
woven cotton thread, 40 x 34 in.
Courtesy the artist, Benicia, California.

Dantro, 1997, deşarje ve boyalı, örme pamuk iplik,
101.6 x 86.4 cm. Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir,
Benicia, California.

Tsankawi, 1990, dyed and woven cotton,
54 x 44 in. Courtesy the artist, Benicia, California.

Tsankawt, 1990, Boyanmış dokuma pamuk,
137.2 x 111.8 cm. Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir,
Benicia, California.

Participating with the materials and processes, we are equal partners and the work seems to create itself. Matter (thread) transforms through energy (weaving) into spirit (artworks with the potential to inspire).

Weavers face several challenges. One is staying with the craft long enough that the techniques become second nature, so the weaving can start to be expressive. Another is sustaining the artistic vision of each image or form through the long, often indirect route toward the creation of the woven work. A third is learning to develop the relationship between surface and structure - the two essential aspects of textiles. I feel that these challenges define the overall goal of the weavers: to cultivate imagery or form that emerges with the weaving process.

My weavings depict the rippling, wave-like patterns in nature, which express movement, growth and energy. I am interested in correspondences between patterns: feather markings and cloud formations; shell designs and water reflections; the patterns made my measuring magnetic fields and sound waves.

Textile processes provide a rich and appropriate way to translate these themes into visual language. I use many techniques in both weaving and surface design, including ikat dyed and discharged warp and weft, shibori, various other resist processes applied before and after weaving, brocade, and a range of complex, computer-controlled weave structures.

- Emily Dubois

“Malzemelere ve işlemlere katılarak eşit ortaklar oluyoruz ve iş neredeyse kendiliğinden ortaya çıkıyor. Madde (iplik), enerji (dokuma) yoluyla bir ruha (esinlendirme potansiyeli olan sanat eserlerine) dönüşüyor.”

“Dokumacılar çeşitli zorluklara karşılaşır. Bunlardan biri sanatla yeterince uzun uğraşmanın tekniği ikincil öneme düşürmesi ve o zaman dokumanın duyguları yansıtmaya başlamasıdır. Bir diğeri, dokuma çalışmasının yaratılmasına giden uzun ve çoğu zaman dolaylı yol boyunca her bir şeklin veya formun sanatsal görünümünü korumaktır. Bir üçüncüsü ise tekstilin iki zorunlu ögesi yüzey ve yapı arasındaki ilişkiyi geliştirmeyi öğrenmektir. Benim görüşüm bu zorlukların dokumacıların genel hedefini belirlediği yolundadır: dokuma süreci içinde ortaya çıkan benzetme veya formları geliştirmek.

Benim dokumalarım, devinim, büyüme ve enerji ifade eden tabiattaki çalkantılı, dalga şeklindeki desenleri yansıtır. Ben desenler arasındaki benzeşmelerle ilgileniyorum: kuş tüylerindeki işaretler ile bulut oluşumları; deniz kabuğu desenleri ile su yansımaları; manyetik alanların ölçümüyle oluşan desenler ile ses dalgaları.

Tekstil işlemleri bu temaların görsel dile çevrimi için zengin ve uygun bir yol sağlıyor. Ikat boyalı ve asitlenmiş çözü ve atkılar, şibori dokumadan önce ve sonra uygulanan diğer bazı koruma işlemleri, brokar ve bir dizi karmaşık, bilgisayar kontrollü dokuma yapıları.”

Voyage, 1998-2000, cotton pulp, lath, mixed media, 76 x 36 in. each of 2 panels.
Courtesy the artist, New York, New York.

Seyahat, 1998-2000, pamuk özü yontu, karışık tual, 193.0 x 91.4 cm.
Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, New York, New York.

M

any years ago I read *Think on These Things* by J. Krishnamurti. Since then I often reflect on some thoughts expressed in this great book:

“The weight of tradition is so enormous that all initiative has been destroyed, and you have ceased to be an individual.”

“You are merely part of a social machine . . . then you are not a complete human being, because fear gnaws at your heart and as long as there is fear there is no joy, no creativity.”

“This earth is ours . . . It is yours and mine, to be lived on, without conflict . . . and that is the state of learning.”

In a similar way, my work is about having the patience to examine my life, without fear or restrictions to stop the creative process.

- Grimanesa Amoros, 2001

Yıllar önce J. Krishnamurti'nin *Bunlar Üzerinde Düşünün* kitabını okudum. O zamandan beri sıkça bu müthiş kitapta ifade edilen bazı düşüncelere kafa yormuşumdur:

“Geleneğin yükü o kadar büyüktür ki bütün insiyatifi yok eder ve sen artık bir birey değilsindir.”

“Sen sadece sosyal makinanın bir parçasısın... öyleyse tam bir insan değilsin, çünkü korku yüreğini kemiriyor ve korku olduğu müddetçe neşe yoktur, yaratıcılık yoktur.”

“Dünya bizimdir... üzerinde zıtlaşmadan yaşamak için senin v ebenim ... ve işte bu öğrenmenin koşuludur.”

Aynı şekilde, benim çalışmam, yaratıcı süreci durduracak korku veya kısıtlamalar olmadan yaşamımı inceleme sabrına sahip olma hakkındadır.

Om (The Primal Sound), 2000, batik on silk, 54 x 54 in.

Courtesy the artist, Chatsworth, California.

Om (Esas Ses), 2000, İpek üzeri batik, 137.2 x 137.2 cm.

Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, Chatsworth, California.

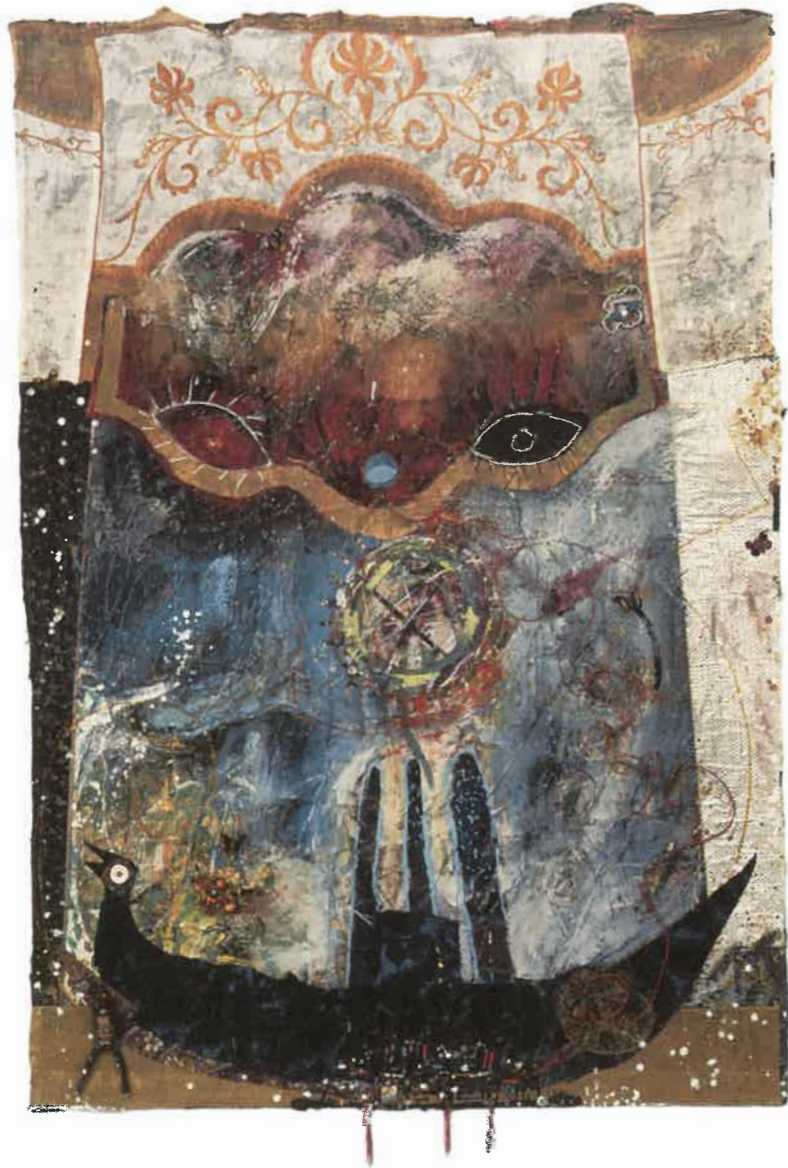
paint on silk using the technique of Batik, which involves alternating layers of dyes and hot wax, which act as a resist. When I unveil all the layers to discover the final result, the process is like discovering the “real divine self” as in Indian philosophy.

Color is an integral part of my work. When I choose colors, I do not go by the theory of color. Instead I choose colors from nature, but by my instincts, and incorporate them intuitively. I relate colors from nature to symbols in my work. I find the brilliance of colorful dyes and fabric most exciting to work with. Away from home, it became important to retain my roots and identity through my work. I thought I would lose myself in the alien land. But instead the western world helped me to achieve a breakthrough in my work and brought me closer to my roots and made me appreciate my cultural heritage even more.

- Chetna Sharda Mehta, 2000

“Ben, değişken boya katları ve boya önleyici olarak da erimiş mum kullanarak Batik tekniğinde ipek boyuyorum. Nihai sonucu ortaya çıkarmak için katların hepsini kaldırdığım zaman bu işlem sanki Hint felsefesindeki “gerçek kutsal benliğin” keşfedilmesi gibi oluyor.

Renk işimin ayrılmaz bir parçasıdır. Renkleri seçerken renk teorisine uymam. Bunun yerine renkleri içgüdülerimle doğadan seçer ve sezgisel olarak birbirleriyle karıştırırım. Doğadan aldığım renkleri işimdeki sembollerle ilişkilendiririm. Renk renk boyaların ve kumaşın görkemi ile çalışmayı çok heyecan verici buluyorum. Ülkemden uzakta olduğum için köklerimi ve kimliğimi işim yoluyla korumak önemli hale geldi. Yabancı topraklarda kendimi kaybedeceğimi sandım. Ancak tersine batı dünyası işimde büyük bir atılımı gerçekleştirmeme yardımcı oldu ve beni köklerime daha çok yaklaştırdı ve kültürel mirasımı daha da çok takdir etmemi sağladı.”

Barco, 1992, mixed media fabric collage, 90 x 64 in.

Courtesy the artist, New York, New York.

Barko, 1992, Karışık tual kumaş kolaj, 228.6 x 162.6 cm.

Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, New York, New York.

paint and construct animals and heads that share both animal and human characteristics. My figures participate and move in a fantasy world . . . "a mind-garden" where instinct presides over routine and where threat contradicts pleasure.

I strive to create a reality full of visual and psychological tensions and contradictions. These are similar to the ones I feel when during a special personal celebration I can feel both excited and disappointed, or when I am tempted to stick my hand in a fan or the cage of a wild animal just to see if the threat is real, or when I am near the edge of a high place and am both afraid of falling and want to go a little closer.

The situations in my work are playful, festive and elegant; and at the same time devilish, beastly and bizarre. My figures display both masculine and feminine characteristics. My animals display postures which speak of lovemaking or murder, dance or battle, and eroticism or violence. My painting and sculpted reality is based on relationships that are contradictory and ambiguous and at the same time very easy to understand and relate with.

I use paint, fabric, found and sculpted objects, small pieces of metal and jewels to create varying and overlapping areas of visual rhythms and tensions. In my process, I do not distinguish between the way I use the various materials and the way I use the paint. The tactile qualities of other materials in combination with the "ART" qualities of the paint allow me to create a world which I feel has concrete substance and in many ways feels "real." I use the decorative elements to hide or camouflage some of the threats. I want the viewer to become eagerly involved with my extravagant and expressive use of materials and at the same time be repulsed by my slashing and abrasive areas.

Through my work, I balance what I know, understand and feel comfortable with, with what causes uneasiness and is a mystery to me. I want the viewers to both understand and to become confused when he encounters my work. I want to clear up doubts as well as pose new questions.

- Josette Urso

Ben hem hayvan hem de insan özelliklerini barındıran hayvan ve kafalar boyuyorum ve yapıyorum. Benim şekillerim bir fantazi dünyasına katılıyor ve o dünyaya giriyorlar... içgüdünün olağana başkanlık ettiği ve tehdidin zevkle çeliştiği "bir akıl bahçesi" ..

Görsel ve psikolojik gerilimler ve çelişkilerle dolu bir gerçek yaratmaya çalışıyorum. Bunlar, kişisel bir kutlama sırasında hem heyecan hem de düş kırıklığı duyduğum veya elimi bir vantilatöre ya da vahşi bir hayvanın kafesine sırf tehdidin gerçekliğini sınamak için sokmak istediğim veya yüksek bir yerin kenarına yakınken ve hem düşmekten korktuğum hem de biraz daha yaklaşmak istediim anlarda hissettiklerime benziyor.

OSO, 1992, mixed media fabric collage, 33 x 34 in.
Courtesy the artist, New York, New York.
OSO, 1992, karışık tual kumaş kolaj, 83.4 x 86.4 cm.
Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, New York, New York.

Benim işimdeki durumlar eğlenceli karnaval havasında ve elegant ama aynı zamanda şeytanca hayvanlara özgü ve tuhaftır. Benim şekillerim hem erkeksi hem de kadınsı özellikler gösterir. Hayvanlarım aşk yapmak veya cinayet, dans veya savaş, ve erotizm veya vahşetten bahseden pozlar sergilerler. Resmim ve heykel gerçeğim, çelişkili ve muğlak ama aynı zamanda kolaylıkla anlaşılabilir ve yakınlık kurulan ilişkilere dayanır.

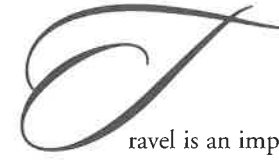
Ritim ve gerilimlerin değişken ve birbiri üzerine binen alanlarını yaratmak için boya, kumaş, bulunmuş veya yontulmuş cisimler, küçük metal ve kıymetli taşlar kullanırım. Çalışmam sırasında çeşitli malzemeleri kullanma şeklim ile boyayı kullanma şeklim arasında ayırım yapmam. Diğer malzemelerin dokunsal değerlerinin resmin "SANAT" değerleriyle birleşmesi, elle tutulur bir cismi olduğunu ve birçok yönden "gerçek" hissi verdiğini düşündüğüm bir dünya yaratmamı sağlıyor. Dekoratif öğeleri tehditlerden bazılarını saklamak veya kamufle etmek için kullanıyorum. Seyircinin benim malzemeyi savurganca ve etkileyici bir biçimde kullanışına hevesle yaklaşmasını ve aynı zamanda benim bıçak gibi inen ve törpüleyici sahalarımdan irkilip gerilemesini istiyorum.

Çalışmam sırasında, bildiğim, anladığım ve rahat olduğum şeylerle bana rahatsızlık veren ve benim için bir muamma olanı dengeliyorum. Seyircinin benim eserimle karşılaştığında hem anlamasını hem de kafasının karışmasını istiyorum. Hem şüpheleri ortadan kaldırmak hem de yeni sorular ortaya atmak istiyorum.

Exterior 2, 1999, mixed media: photo, stichery, wire, paint, 60 x 24 x 2 in.
Courtesy the artist, Baltimore, Maryland.

Dışarı 2, 1999, karışık tual, foto, dikiş, tel, boya, 152.4 x 61 x 5.1 cm.
Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, Baltimore, Maryland.

Travel is an important part of my life and work. I have lived in four cultures and the different surroundings, people and their way of life have contributed to the ideas and evolvement of my work over the years. We live in a global world and the opportunity to experience these countries, people, culture, etc. brings a deeper understanding, appreciation and tolerance for other people. As an artist and person I feel that this is an important part of my life and to also bring the richness and diversity of the places I have visited and experienced to the communities and audiences that I serve as an artist-in-residence.

These travels have also contributed to many aspects besides the art. The foods, dress codes, history, etc. become a vital aspect of my work. While some countries stimulate me more than others, nevertheless, I find they all have something to offer for the interested and the curious. My work is experimental and I find working in various media challenging and thought provoking.

- Maria-Theresa Fernandez, 2001

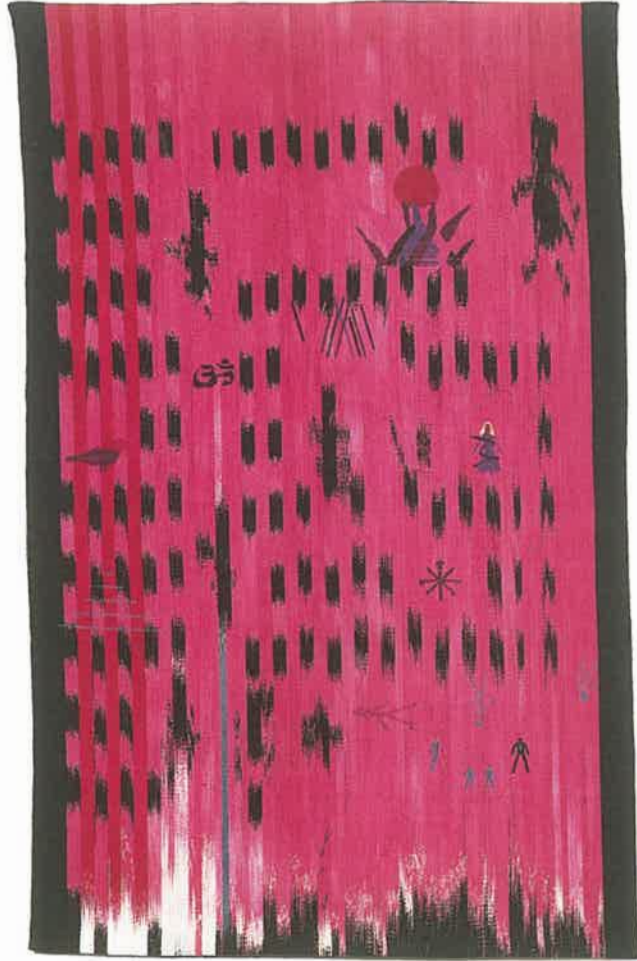
“Gezi, yaşamımın ve işimin önemli bir parçasıdır. Ben dört kültür içinde yaşadım ve değişik çevreler, insanlar ve onların yaşam tarzları yıllar içerisinde işimle ilgili fikirlerime ve işimin gelişimine katkıda bulundu. Küresel bir dünyada yaşıyoruz ve bu ülkeleri, insanları, kültürleri vs. tanıma fırsatı, diğer insanlara karşı daha derin bir anlayış, değer verme ve hoşgörüyü de beraberinde getiriyor. Bir sanatçı ve insan olarak bunun yaşantımın önemli bir parçası olduğunu hissediyorum. Gezmiş ve deneyimlemiş olduğum yerlerin zenginlik ve çeşnisini sanatçı olarak görev yaptığım yerlerdeki topluluk ve izleyicilere getirmem de yaşantımın bir diğer parçasıdır.

Bu gezilerin sanat dışında da çok yönlü katkıları oldu. Yemekler, giyim-kuşam kuralları, tarih vs. işimin hayati yönlerinden biri oldu. Bazı ülkelerin diğerlerine göre beni daha çok heyecanlandırmasına karşın ilgili ve meraklı birine hepsinin sunabileceği bir şeyleri olduğunu görüyorum. Benim işim deneyimseldir ve çeşitli basın-yayın kuruluşlarında çalışmayı kamçılayıcı ve düşüncüyü dürtükleyici buluyorum.”

NOT ILLUSTRATED

Autumn, U.S.A., 1981, mixed media: screen, textile, wire, wood, 24 x 60 x 3 in.
(61.0 x 152.4 x 7.6 cm) each of 3 panels. Courtesy the artist, Baltimore, Maryland.

ABD’de Güz, 1981, karışık tual ekran, tekstil, tel, ağaç, 24 x 60 x 3 in.
(61.0 x 152.4 x 7.6 cm) her bir panel. Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, Baltimore, Maryland.

Blanket Series - Self Acceptance, n.d., weaving, 69 x 44 in. Courtesy the artist, Wilson, Wyoming.
Battaniye Serisi - Öz Kabul, (tarihsiz), Dokuma 175.3 x 111.8 cm.
Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, Wilson, Wyoming.

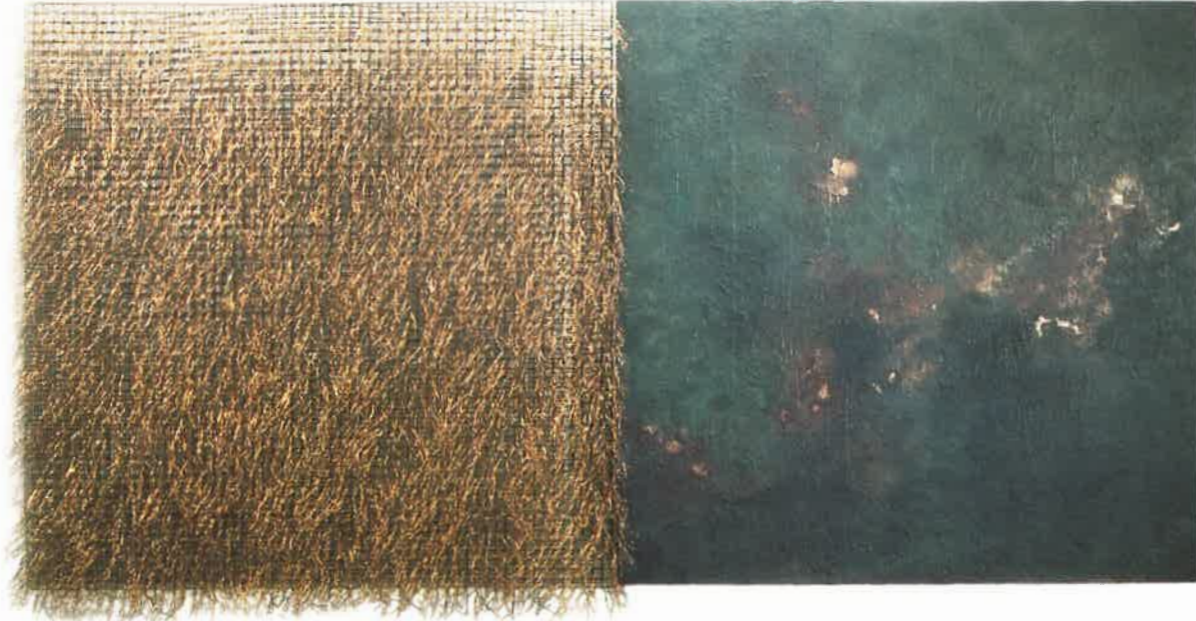
M

y art addresses the psychological journey of life: cycles of living, birth and death, separation and joining, transformation and ecstasy. It is an attempt to reflect our search for self-awareness and self-acceptance, order, and balance in our changing and evolving world. Within each weaving are personal and universal symbols, patterns, and colors which can become a connection to one's inner self and life experience.

These weavings speak to the sacred and convey messages, sometimes hidden, sometimes not. They reflect my interest in the healing process and the regeneration and nurturing of one's self and the universe. By choosing woven cloth — used in every person's life from beginning to end — to protect, provide comfort, celebrate, record — I am joining in the ancient weaving tradition in the documentation and history of life.

- Mary Alice Huemoeller, 2001

“Benim sanatım, yaşamın psikolojik yolculuğuna hitabeder: yaşamın dönemleri, doğam ve ölüm, ayrılık ve kavuşma, dönüşüm ve coşkunculuk. Kendimizden haberdar olma, kendimizi kabul etme, değişen ve gelişen dünyamızda düzen ve denge kurma yolundaki arayışlarımızı yansıtmaya yönelik bir uğraştır bu. Her bir dokuma içindeki kişisel ve evrensel semboller, desenler ve renkler, kişinin iç benliği ve yaşam deneyimi ile bir bağ oluşturabilir. Bu dokumalar kutsalla konuşur ve bazen gizli bazen açık mesajlar iletir. Onlar, benim iyileştirici sürece ve insanın kendisinin ve evrenin yeni bir ruh kazanması ve gelişip büyümesine olan ilgili yansıtırlar. Her bireyin yaşamının başından sonuna korunmak, rahatlık sağlamak, kutlamak, kaydetmek için kullandığı dokuma kumaşı seçmekle, yaşamın belgelenmesi ve tarihin kaydedilmesinde eski dokuma geleneğine katılmış oluyorum.”

La Mer Celeste, n.d., steel and copper wire construction; oil and encaustic on panel, 60 x 120 in. total;
60 x 60 in. each of 2 panels. Courtesy the artist, Santa Barbara, California.

La Mer Celeste, (tarihsiz), Çelik ve bakır tel yapı, panel üstü yağlı ve ankostik, 152.4 x 304.8 cm toplam;
152.4 x 152.4 cm her bir panel. Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, Santa Barbara, California.

M

My work is non-objective and reductivist in approach — a formal exploration of structure and surface, and the relationship between the two. The reliefs are constructed of steel grids and copper wire. The paintings are encaustic and oil on panel. In both the reliefs and the paintings, layers are stacked to produce a rich and complex surface. I want to maximize the physicality of the materials, seeking a presence and energy field through the structure and the surface.

My inquiry is on a perceptual as well as tactile level. The non-objective approach of my work is to elicit an abstract response from the viewer. Not to recall a specific place or object, but to create a transcendent reality. To create the emotion or the conceptual part of nature. To remind without being specific. To be contemplative and serene. To transform the viewer beyond relative space into their own imagination.

- Susan Venable, 2001

“Benim işim ne objektif ne de indirgemeci olan bir yaklaşımdır ve bu, yapı ve yüzeyin ve bunlar arasındaki ilişkinin ciddi olarak araştırması anlamına gelir. Kabartmalar çelik ızgaralar ve bakır tellerden inşa edilmiştir. Tablolar pano üzeri yakılarak yağlı boya ile renklendirilmiştir. Hem tablolar hem de kabartmalarda katlar, zengin ve karmaşık bir yüzey oluşturacak şekilde birbiri üstüne yığılmıştır. Ben yapı ve yüzey yoluyla bir mevcudiyet ve enerji alanı arayarak malzemenin fizikselliğini en üst düzeye çıkarmak istiyorum. Benim sorgulamam algısal düzeyde oldu kadardokunsal düzeydedir. İşimin objektif olmayan tarafı seyirciden soyut bir tepki elde etmektir. Belli bir yer veya cismi çağrıştırmak yerine olağandışı bir gerçeklik yaratmak. Doğanın duygusal ya da kavramsal yönünü ortaya çıkarmak. Belirsizlik içinde hatırlatmak. Düşünceye daldırıcı ve sakinleştirici olmak. Seyirciyi göreceli ortamın ötesine kendi düş dünyalarına çevirmek.”

Dancing with Shadows, 1995, copper with scored handmade paper, wax paint, plaster, 42 x 38 x 12 in.
Courtesy the artist, New York, New York.

Gölgelerle Dans, 1995, El yapımı kağıt işli bakır, macun boya, macun, 106.7 x 96.5 x 30.5 cm.
Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, New York, New York.

I am exploring and finding my language in the paper. Paper is transformable. Flat — you can fold it. Three dimensional - you can unfold it again. You can use it as a building material or as a container and work at an endless series of surfaces and forms. With paper I am free to sail between a plane and a space. So I can push this age old most common of mediums to express my ideas.

I make my own paper from Kozo or from abaca (banana plant). The paper is malleable and can be fused with copper. I sometimes wrap and tie my wall sculptures with scraggly and scorched, electrical cable. These electrical discards liberated from junk yards metaphorically refers to stitching, binding or typing.

Then too, the fusion of copper cable, metal, paper and wax (all from the earth) is about the power in connecting the seemingly inconnectable.

My work often alludes to the torso, referencing a childhood of sewing materials and dress forms used by my seamstress mother. Needle and thread for me became symbols of mending and marriage. There is personal meaning in this association and like sewing, transforming two-dimensional material into volumetric form is most direct using paper.

I am interested in the transformative nature of time and its relationship to materiality.

- Joan Giordano, 2001

Ben araştırıyorum ve anlatım dilini kağıtta buluyorum. Kağıt değiştirilebilir niteliktedir. Düzken katlısınız 3 boyutlu olur sonra tekrar açıp düz hale getirebilirsiniz. Onu bir yapı malzemesi ya da bir kap olarak kullanabilir ve sonsuza uzanan bir dizi yüzey ve formda çalışabilirsiniz. Kağıt sayesinde bir düzlemden bir alana yelken açabilirim. Böylece bu çok eski ve en yerleşik aracı fikirlerimi ifade etmek için sonuna kadar kullanabilirim.

Ben kendi kağıdımı Kozo veya abakadan (muz ağacı) yapıyorum. Kağıt kolayca şekil alır ve bakır ile kaynaştırılabilir. Ben bazen duvar heykellerimi eğri büğrü yanık elektrik kablolarıyla sarar ve bağlarım. Hudalıklardan kurtarılan bu elektrik atıkları mecazi olarak dikmek, bağlamak veya tuşlamakla ilişkilidir.

O zaman yine bakır tel, metal, kağıt ve mumun (hepsi topraktan) eriyip kaynaşması görünüşte birleştirilemez olan şeylerin birleştirilmesindeki gücü ifade eder.

Benim çalışmam çoğu kez terzi annem tarafından kullanılan dikiş malzemesi ve elbise mankenleri içindeki çocukluğumu anımsatan başsız kolsuz bir gövdeyi andırmaktadır. Dikiş iğnesi ve iplik benim için onarmanın ve evliliğinin sembolleri olmuşlardır. Bu bağdaştırmada kişisel bir anlam vardır; ve dikişte olduğu gibi iki boyutlu bir malzemeyi hacimli bir şekle dönüştürmek en kısa yoldan kağıtla mümkün oluyor.

Ben zamanın dönüştürme özelliği ve bunun maddilikle ilgisi konusuyla ilgileniyorum.

Steven Sloman, New York

Jundapur Tapestry, 1996, wool, silk, cotton and synthetic fibers
(Tapisserie D'Aubusson-Felletin woven by les Ateliers PINTON), approx. 77" diameter.
© copyright Frank Stella/ Tyler Graphics Ltd./ Artists Rights Society (ARS), New York, New York 1996.
Jundapur Duvar Kağıdı, 1996, yün, ipek, pamuk ve sentetik fiber
(Tapisserie D'Aubusson-Felletin dokuma, les Ateliers PINION malı), Yaklaşık 195.6 cm çap.
© Telif: Frank Stella/Tyler Graphics Ltd / Artists Rights Society (ARS), New York, New York, 1996.

American painter and sculptor, Frank Stella, is an important influence to the minimalist art movement. Stella himself is influenced by the grids and geometry in the work of Piet Mondrian while at the same time was fascinated with the free and uninhibited style of Abstract Expressionism. In the years following 1958, Stella dismissed the idea of expressionism, focusing on the paint itself rather than representation. Stella's goal is to transform the perception of a painting to a physical object standing on its own without context. He explored painting thin stripes breaking up naked areas of canvas as well as experimenting with different canvas shapes. In the late 1970s, Stella began to evolve a style that combines expressionism with a three-dimensional response to the painted surface. Stella continues to work with his colorful sculptures and paintings, and is exploring architectural structures including a recent design for a bandshell in Miami.

- Courtesy Richard Gray Gallery, Chicago, Illinois

Frank Stella, minimalist sanat hareketine önemli etki yapmış olan bir Amerikalı ressam ve heykeltıraştır. Stella'nın kendisi, Piet Mondrian'ın kafeslerinden ve geometrisinden etkilendi; aynı zamanda Soyut Ekspresyonizmin özgür ve gem vurulmamış tarzına hayran kaldı. Stella, 1958'den sonraki yıllarda ekspresyonizm düşüncesini bir yana bırakarak, simge yerine, boyanın kendisine ağırlık verdi. Stella'nın amacı, bir resim ile ilgili algıyı, bağlamsız olarak kendi başına duran bir fiziksel nesneye dönüştürmektir. O, hem tuvalin çıplak alanlarını bölen ince şeritler halinde resim yapmayı, hem de farklı tuval şekillerini denedi. 1970'li yılların sonlarında, Stella, resmedilen yüzeye üç boyutlu bir tepki ile, ekspresyonizmi birleştiren bir tarz geliştirmeye başladı. Stella, renkli heykelleri ve resimleri üzerinde çalışmaya devam etmektedir ve son zamanlarda Miami'de açık havada çalan müzik topluluklarını koruyan yarımküre şeklindeki ölü açık yapı ile ilgili bir tasarımı da içeren mimari yapıları araştırmaktadır.

- Chicago, Illinois'teki Richard Gray Galerisi'nin izni ile.

A Secret, n.d., acrylic on tar paper,
36 x 36 in. framed. Lent by the artist, courtesy
Spectrum Gallery, Washington, D.C.

Bir Sır, (tarihsiz), Katranlı kağıt üzeri akrilik,
91.4 x 91.4 cm. Sanatçı tarafından ödünç verilmi-
ştir, Spectrum Gallery, Washington D.C.

Woman in Black, n.d., acrylic on canvas,
38 x 26 in. (framed). Lent by the artist,
courtesy Spectrum Gallery, Washington D.C.
Siyahlı Kadın, (tarihsiz), Çadırbezi üzeri akrilik,
96.5 x 66.0 cm. Sanatçı tarafından ödünç
verilmiştir, Spectrum Gallery, Washington D.C.

he artist describes her work as “Made up of layering and rough brushing in of color; they are reminiscent of the color poems of noted American artist Milton Avery.” Straw, a mother of six, tends to focus on the theme of the family. She begins her paintings with a quick wash of color followed by several layers of paint, sometimes allowing the paint to run on the canvas as a design element in the composition. Straw has also started to paint words onto her paintings to add a dimension of narrative and time that engages the eye, heart and mind.

In describing her creative process, Straw observes that “I start in my studio with an idea and I go with it. Sometimes the completion of a work surprises me and can lead to the next work. When the work has an aspect that is fun in its making, and when it all comes together, I am very pleased.”

Rengin katlar halinde yayılması ve kaba fırça darbeleriyle uygulanmasından oluşan Marie Straw'ın çalışmaları tanınmış Amerikalı sanatçı Milton Avery'nin renk şiirlerini anımsatmaktadır. Altı çocuk annesi Straw aile teması üzerinde yoğunlaşma eğilimi göstermektedir. Tablolarına çabuk bir renk uygulaması ile başlar ve arkasından birkaç kat boya gelir ki bazen boyanın kompozisyonda bir desen ögesi olarak tuvalin üzerinde gezinmesine izin verir. Straw, göz, kalp ve aklı da işin içine katan bir anlatım ve zaman boyutunu eklemek amacıyla tablolarında sözcükler de boyamaya başlamıştır.

Straw çalışmalarını şöyle gözlemliyor: “Stüdyomda bir fikirle işe başlarım ve bunu hemen uygularım. Bazen çalışmanın tamamlanırması beni şaşırtır ve bu bir sonraki çalışmaya kapı açar. Çalışmanın yapım sırasında eğlenceli bir boyutu olduğu ve herşeyin iyi gittiği zamanlar çok mutlu olurum.”

Time Past / Time Future, 1985, Oil / rag paper on canvas, 84 x 91 x 3 in.

Courtesy the artist, Mendocino, California, and Virginia Stearns, San Francisco, California.

Geçmiş Zaman / Gelecek Zaman, 1985, Çadırbezi üzeri yağlı/paçavra kağıt, 213.4 x 231.1 x 7.6 cm.

Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, Mendocino, California ve Virginia Stearns, San Francisco, California.

The

work from nature describes an inner landscape. I attempt to make the work float in a twilight between memory and wish. The line is animated and gestural to evoke the notions of body language and movement. The landscape is more of a medium than an actual subject. My goal is not imitation but evocation.

For me, art is a necessity for everyday living. Art is the expansion of the mind where new ideas emerge and experimentation takes place. Art presents a world where beauty has power, where there is time for introspection of our internal flow, where there is a generosity of sharing our humanness, and a timeless connection with the earth that gives us life.

- N'ima Leveton

Doğadan gelen çalışma bir iç manzarayı tasvir eder. Ben işin anı ile umut arasındaki alacakaranlıkta yüzmesini sağlamaya çalışıyorum. Çizgi, beden dili ve hareketi nosyonlarını çağrıştıracak şekilde canlandırılmış vücut hareketleri içermektedir. Manzara, konunun aslından çok bir araçtır. Benim amacım taklit değil duyguları uyarmaktır.

Benim için sanat günlük yaşamın bir gereksinimidir. Sanat, yeni fikirlerin ortaya çıktığı ve deneyimlemenin yapıldığı yer olan aklın genişlemesidir. Sanat, güzelliğin güç sahibi olduğu, iç akışlarımızı gözlemlemeye zaman tanıyan, içinde insanlığımızı paylaşmanın cömertliği ve bize hayat veren toprakla zaman dışı bir bağlantı bulunan bir dünya sunuyor.

Cafe: The Newspaper, 1992, fiber, 20 1/2 x 28 in.
Courtesy the artist, Bethesda, Maryland.
Kahvehane ve Gazete, 1992, fiber, 52.1 x 71.1 cm.
Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, Bethesda, Maryland.

Outdoor Cafe: Conversation with Dog, 1990, fiber, 20 1/2 x 28 in.
Courtesy the artist, Bethesda, Maryland.
Açık hava Kahvehanesi Köpeklerle Sohbet, 1990, fiber, 52.1 x 71.1 cm.
Sanatçı tarafından ödünç verilmiştir, Bethesda, Maryland

think of my hooked wall hangings as paintings because I started out as a painter many years ago. Rug hooking adds a tactile quality to the two-dimensional surface that cannot be achieved with paint.

The images I work with (people and architectural elements) take me in two different directions, though sometimes I combine both. I am always concerned with the relationships between each of these elements, separately and together. The reason these images are hooked rather than painted is because of the special quality you achieve when using a wide range of fabrics - tweeds, heathers, checks, solids. Occasionally I will adventure further by using other materials such as fabrics other than wool, yarns, handspuns, and metallics.

The surfaces achieved in rug hooking are unique to fiber techniques. Something special happens when a plaid or herringbone is cut into strips and hooked into loops that create surfaces and shadows. I like working in a close color or tonal range so that I have to find diversity within the textural surfaces. My images captured in wool are enhanced by the endlessly varied colors and textures achieved by hooking.

- Roslyn Logsdon, 2000

“Asma duvar süslerimi tablo olarak düşünüyorum ben çünkü çok yıllar önce ressam olarak başladım Asma yaygılar, iki boyutlu yüzeye boya ile erişilemeyecek bir dokunsal nitelik kazandırıyor.

Üzerinde çalıştığım şekiller (insanlar ve mimari öğeler), beni, bazen de birbirine bitştirdiğim iki ayrı yöne götürüyor. Bu öğelerin her biri arasındaki ilişkiler, ayrı ayrı ya da beraberce benim her zaman ilgi odağım olmuştur. Bu şekillerin boyanmak yerine asılmış olmasının nedeni çok çeşitli kumaş, tüvit, funda, ekose ve düz renkler kullanıldığında yakaladığımız özel bir nitelik olmasındandır.

Ara sıra yünlü dışında kumaşlar, dokuma ipliği, elde çevrilmiş ve metalik malzeme gibi başka materyal kullanarak daha maceralı çalışmalar yaparım.

Asma yaygılarda elde edilen yüzeyler kumaş teknikleri içinde çok üzgündür. Ekose veya balıksırtı kumaşlar şeritler halinde kesilip ilmeklere asıldığında yeni yüzeyler ve gölgeler oluşturan özel bir durum ortaya çıkar. Birbirine yakın renkler veya tonlar yelpazesinde çalışmayı seviyorum çünkü dokusal yüzeyler içinde değişimler bulmalıyım. Yünlülerle yakaladığım şekiller asma tekniğiyle sonsuz çeşitlilikte renk ve dokular tarafından daha da güzelleşiyor. “

